

under Grønlands nuværende Styresæt ikke virkeliggøre, men det er en Selvfølge, at hvis der i større eller mindre Udstrækning gives Adgang for danske Statsborgere til Fiskeri paa Grønlands Omraade, vil den samme Ret tilkomme ogsaa islandske Statsborgere.

Til § 7.

Medens det danske Udenrigsstyre, der paa Islands Vegne tillige varetager dettes Udenrigsanliggender, maa være en Enhed, hvis Ledelse er samlet saaledes, at Mulighed for indbyrdes modstridende Beslutninger og Handlinger er udelukket, er der indsat Bestemmelser til Betyggelse af, at Udenrigsstyret ved Behandlingen af islandske Sager kan raade over den fornødne Sagkundskab saavel i Udenrigsministeriet som ved Gesandtskaberne og Konsulaterne. For at disse Bestemmelser kan blive fuldt virksomme, maa det forventes, at Islændinge i større Omfang, end Tilfældet har været i de senere Aar, søger og opnaar Ansættelse i Udenrigsministeriet for at tilegne sig den fornødne Uddannelse.

Naar det i Forslaget udtales, at den islandske Regering efter nærmere Aftale med Udenrigsministeren kan udsende Delegerede til at forhandle om særlige islandske Forhold, er denne Bestemmelse ikke til Hinder for, at den islandske Regering under særlig paatrængende Forhold, hvor en nærmere Aftale ikke altid forud vil kunne foreligge, kan blive nødsaget til at handle, uden at en saadan er truffen, saaledes som Tilfældet allerede nu har været under Verdenskrigen. Det maa forudsættes, at Udenrigsministeren snarest mulig sættes i Kundskab om ethvert saaledes foretaget Skridt.

Landens Selvstændighed medfører, at der ikke kan afsluttes nogen for Island forpligtende Traktat uden de vedkommende islandske Myndigheders Samtykke, hvilket Samtykke efter Omstændighederne kan blive meddelt enten før eller efter Traktatens Afslutning.

Til § 8.

Den af Danmark udøvede Fiskeriinspektion sker paa dansk Bekostning. Danmark er uden Forpligtelse til at udvide dens hittidige Omfang.

Til § 10.

Saa længe Højesteret udøver den højeste Domsmyndighed i islandske Sager, bliver en af Dommerpladserne at besætte med en Islænding, der foruden at være kyndig i islandsk Ret og kendt med islandske Forhold, ogsaa maa fyldestgøre de almindelige Betingelser for at kunne tage Sæde i Højesteret. Det kan i saa Henseende blive nødvendigt at foretage en Ændring i den danske Lov om Rettens Pleje § 43.

Til § 12.

Blandt Spørgsmaal vedrørende Retsplejen, hvorom det vil være ønskeligt at træffe nærmere Overenskomst, har man fra islandsk Side blandt andet fremhævet Ordningen af Dømmes Exigibilitet.

Til §§ 13 og 14.

Man er enig om, at ethvert i sin Oprindelse omstridt finansielt Mellemværende mellem Danmark og Island bør bringes til Ophør, saaledes som det ogsaa tilsigtedes ved Kommissions-Forslaget af 1908, hvorfor det foreslaas, at det af den danske Statskasse hidtil udredede aarlige Beløb af 60,000 Kr. bortfalder.

Ligeledes bortfalder Danmarks Udgifter til Islands Ministeriums Kontor i København og de islandske Studerendes fortrinsvise Adgang til Beneficier ved Københavns Universitet.

Samtidig foreslaas det, at Danmark udreder 2 Millioner Kroner til Formaal, som tilsigter at befæste den aandelige Samvirken mellem Landene, at fremme islandsk Forskning og Videnskab og at støtte islandske Studerende.

Til § 15.

Det er nødvendigt, at hvert af Landene er repræsenteret i det andet Land ved et Organ, der — i Lighed med det islandske Ministeriums allerede nu bestaaende Kontor i København — har til Opgave at sikre Samarbejdet mellem Regeringerne og at varetage de egne Borgeres Interesser. Det stilles imidlertid hvert af Landene frit for at bestemme, hvilken Form det maatte ønske at give denne sin Repræsentation.